

Haar bruine haar

En toen liep ze het café binnen. Hij zat er aan het tafeltje, bijna het enige mooie tafeltje in het café. Ze droeg haar hoge hakken, zodat haar haar nog bruiner leek. Door haar samengeknepen ogen pierden haar blikken venijnig in zijn richting. Hij zag het en hij verschoof zijn stoel. Zij liet haar hakken klikken op het marmer van de vloer. Haar haar werd er nog bruiner van. Hij staaarde naar de menukaart, de warme dranken nodigden hem uit. Hij wenkte de ober en bestelde een warme karnemelk. ‘Welzeker, mijnheer,’ mummelde de ober en wierp de bestelling achter de bar. Zij liet haar hoge hakken vinnig klikken op de vloer. Het maakte veel lawaai, het stoorde andere gasten zichtbaar. Niet allemaal, maar van de paar die er waren, allemaal. Bijna allemaal dus, maar dan afwisselend. Haar haar was bruin, maar toch minder bruin dan eerst. Of toch niet, het was nu weer net zo bruin. Ze liep nu op nog hogere hakken, waardoor haar haar nog bruiner leek. Zo spijtig dat het café maar een tafeltje had. Of eigenlijk maar één mooi tafeltje en verder geen tafeltjes. De ober bracht de warme karnemelk en maakte een plasje rondom het glas bij het neerzetten. Hij keek verstrooid, in de verte, liet het geluid van de hoge hakken niet toe in zijn oren. Zij klikte en klakte rond op haar hoogste hakken, met haar bruinste haar. Hij nipte van zijn karnemelk. Foei, die was me flink warm. Zijn moeder had hem geleerd te blazen, maar hij wilde nu niet blazen. En hij blies toch, waarna hij opnieuw nipte van de foei flink warme karnemelk. Wat gaf het, dan maar een verbrande huid. Een groter probleem was de bruine haar die in zijn glas viel. Het was een erg bruine haar. Hij keek om zich heen, hij hoorde om zich heen, maar hij zag noch hoorde het bruine haar. Een incident, besloot hij, een incident met een bruine haar. Hij sprak af dat hij de bruine haar als verloren zou aanbieden bij de ober die hem zo slecht had geholpen. Hij zag dan ook heel erg op tegen het afrekenen dat hij diende te doen. Echter, het verhaal eindigt al, we weten niet hoe het is afgelopen.

elF.okT.zeVen10; XII;10;XVII